

РЕШЕНИЕ

№ 11646

гр. София, 04.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав,** в публично заседание на 19.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **403** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Със съдебно решение № 156/09. 01. 2025 г. по адм. дело № 7867/2024 г. на ВАС на РБ е отменено решение № 10225/28. 06. 2024 г. по адм. дело №3975/2022г. на АССГ и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд със задължителни указания, дадени в мотивите на съдебното решение. Указанията са да се разпредели доказателствената тежест и да се извърши анализ на доказателствата в тяхната съвкупност и да се изложат мотиви кои разходи следва да бъдат признати при определяне на задълженията по ЗКПО и дали увеличаването на финансовия резултат на дружеството е направено при спазване на относимите разпоредби. По отношение на задълженията по ЗДДС да са посочи на какво основание са определени, за кои доставки е възникнало право на данъчен кредит и установяват ли се други задължения по ЗДДС за жалбоподателя.

Производството е образувано по жалба от „Суис ауто“ ЕООД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителя Р. П. Р., срещу Ревизионен акт №Р-22002220005282-091-001/22.07.2021 г., издаден от С. Т. К. – орган, възложил ревизията и Д. Д. Т. – ръководител на ревизията, в частите, с които е потвърден и изменен с Решение № 1810/29.11.2021 г. на директор на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП С., в които на дружеството са определени допълнителни задължения за корпоративен данък и ДДС, както следва: корпоративен данък за 2016 г. в размер на 1991.28 лева и съответните лихви, ДДС за

вносяне за данъчен период м. 12. 2013 г. в размер на 1690. 53 лева и съответните лихви, ДДС за вносяне за м. 08. 2014 г. в размер на 5 597. 70 лева и съответните лихви, ДДС за вносяне за данъчен период м. 04. 2017 г. в размер на 380. 71 лева и съответните лихви, както и установените с ревизионния акт задължения за ДДС за вносяне за м. 12. 2012г., м.01. 2014г., м. 02. 2014г., м. 06.2014г., м. 07. 2014 г., от м. 10. 2014 г. до м. 02. 2015 г., м. 05. 2015 г., от м. 08. 2015 г. до м. 11. 2015 г., от м. 03. 2016 г. до м. 08. 2016 г., от м. 10. 2016 г. до м. 12. 2016 г., м. 02. 2017 г., м. 03. 2017 г., м. 05. 2017 г., м. 06. 2017 г., м. 07. 2017 г., м. 08. 2017 г. и м. 06. 2018 г., главница и лихви.

Жалбоподателят твърди, че ревизионният акт в оспорените части е неправилен, незаконосъобразен, немотивиран, издаден в нарушение на материалноправните и процесуалноправни норми. Конкретно в жалбата са наведени доводи, че в хода на ревизията са допуснати съществени нарушения на установените процесуални правила и принципи, а компетентният орган е определил данъчни задължения на ревизираното лице при неизяснена фактическа обстановка, неспазвайки дори дадените указанията за извършване на ревизията, която е повторна, възложена от Директора на Дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП в резултат от административното обжалване на първата извършената ревизия на дружеството. Конкретни възражения са развити в жалбата и относно установяванията на ревизиращите органи по отношение на задълженията по ЗДДС. Моли се съда да отмени ревизионния акт, в оспорените части. Претендира присъждане на разноски. При новото разглеждане на делото жалбоподателят се представлява от адв. В., която поддържа доводите за материална незаконосъобразност на ревизионния акт. Допълнително прави възражение за погасяване по давност на задълженията за 2012 г., 2013 г. и частично за 2014 г. с изтичане на 10 – годишната давност. Представя писмени бележки. Претендира разноски по списък.

Ответникът – Директор на Дирекция ОДОП при ЦУ на НАП-С., редовно уведомен, се представлява от юрк. Б., която моли жалбата да бъде оставена без уважение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София - град, I отделение, 43 - ти състав, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22002220005282-020-001/01.09.2020 г., издадена от Е. М. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С., в качеството на заместник на С. Т. К. съгласно Заповед № РД-87-2200-828/26.08.2020 г. на директора на ТД на НАП С.. Със същата е възложено извършването на ревизия на „Суис ауто“ ЕООД за установяване на задължения за корпоративен данък за 2012 г., 2013 г., 2014 г., 2015 г., 2016 г. и 2017 г., и ДДС за периодите от м. 12.2012 г. до м. 07.2018 г. Заповедта е връчена електронно на дружеството на 28.09.2020 г. На основание чл.114, ал. 1 от ДОПК, считано от тази дата тече определеният тримесечен срок за извършване на ревизията и изтича на 28.12.2020 г. По реда на чл. 113, ал. 3 във връзка с чл. 114, ал. 2 от ДОПК срокът е продължен до 26.02.2021 г. със ЗВР №Р-22002220005282-020-002/23.12.2020 г., издадена от С. Т. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С..Е. М. С. и С. Т. К. са оправомощени с функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01-128 от 18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С.. Процесната ревизия е повторна за установяване на задължения за корпоративен данък

за 2012 г., 2013 г., 2014 г., 2015 г., 2016 г. и 2017 г. и ДДС за периодите от м. 12.2012 г. до м. 07.2018 г. Възложена е в изпълнение на указания, дадени с Решение №1301/21.08.2020 г. на директора на дирекция ОДОП С..С решението е отменен РА №Р-2220218004613-091-001/18.03.2020 г., издаден от С. Т. К. – орган, възложил ревизията, и А. К. К. – ръководител на ревизията, и преписката е върната за извършване на повторна ревизия.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22002220005282-092-001/19.05.2021 г., връчен електронно на дружеството, ведно с доказателствата, на 21.05.2021 г. В удължения срок не е подадено възражение срещу РД.

Ревизията приключва с РА №Р-22002220005282-091-001/22.07.2021 г., издаден от С. Т. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията, и Д. Д. Т., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. При обжалване по административен ред ревизионният акт е потвърден и изменен с Решение № 1810/29.11.2021 г. на директор на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП С..

В хода на съдебното производство са приети доказателствата от административната преписка. Освен описаните писмени доказателства, събрани в административното производство, при първоначалното разглеждане на делото в съдебното производство са събрани и гласни доказателства по делото, чрез разпит на свидетели.

От показанията на свидетеля Я. С. Я. се установява, че е бил управител на дружеството - жалбоподател от създаването му до края на 2016 година, а на дружеството „Бароко билд“ ООД - до 2020 година. Имали са договор за наемане на кола БМВ под наем от 2014 година или 2015 година. Автомобилът се е развалил и са им предоставили заместващ автомобил М. S 350. В дружеството са го ползвали само като служебен.

Свидетелят Р. А. Л. твърди, че е управител и съсобственик на „Автокомплекс ДАР“ ООД и към настоящия момент със съдружниците А. Г. и Д. А.. Съвместната им работа с дружеството-жалбоподател е приключила. Той има договор със „Суис ауто“ ЕООД от края на 2018 година за срок от 5 години, но този срок е вече изтекъл. Договорът им е бил за сервизна дейност за фронтални болтове – това са части, които се монтират на автомобили, в случая на л.а. „М.“.

Съдът кредитира показанията на свидетелите, които са непротиворечиви и взаимно допълващи се и съответстват на писмените документи, които са съставени и приложени по делото.

По делото при първоначалното му разглеждане е допусната и приета съдебно - счетоводна експертиза и допълнителна ССЧЕ, неоспорени от страните и кредитирани от съда като компетентно изготвени, при използване на специални знания. Видно от заключенията на ССЧЕ, съгласно представените справки по сметка 4531 за изчисления данък ДДС по издадени фактури за покупки, размерът на начисления данък ДДС е 27 079.82 лева. Вещото лице сочи, че за закупения лек автомобил марка "М. S 350 с рег. [рег.номер на МПС] от дружеството е направило плащания към доставчика си "Алианс Лизинг България" АД в размер на 160 345.78 лв. В отговор на поставените му задачи, вещото лице е изчислило лихвите за забава за процесния период. Според експерта дружеството разполага с 11 броя транспортни средства по счетоводна сметка 205. Представените документи свидетелстват за характера на извършваната дейност - отдаване под наем на транспортни средства, извършване на административни услуги

и посреднически услуги. За извършване на гореописаните услуги дружеството е използвало лек автомобил марка "М. S 350 с рег. [рег.номер на МПС] - като заместващ автомобил и като автомобил обслужващ дейностите административното обслужване и посреднически услуги. Дружеството е отчело приходи от продажба от извършените услуги за 2014г.-2017г. в общ размер на 83 666.69 лв.

Видно от заключението по депозираната от вещото лице допълнителна ССЧЕ, на което също съдът дава вяра, като компетентно и безпристрастно процесните авточасти, съгласно справка по сметка 302 Материали, партида Резервни части за автомобили за периода 01.01.2018 г. - 31.12.2018 г. има наличности в размер на 131 599.39 лв. В посочения период има кредитен оборот в размер на 25 425.79 лв. за вложени авточасти за преобразуване на собствен на дружеството автомобил М. С 350 Блутек. Наличностите на авточасти в края на 31.12.2018г. са в размер на 106 173.60лв. На 11.09.2018 г. е сключен договор за съвместна дейност между "Суис Ауто" ЕООД и "Автокомплекс ДАР" ООД. Страните се споразумяха да обединят усилията за продажба и монтаж на резервни части за преобразуване на офроуд автомобили. Печалбата и загубата се разпределят в съотношение 50/50 . Направените разходи се възстановяват срещу представени документи. Жалбоподателят участва , като предоставя за съвместно ползване своята материална база - резервни части - Болт за портали за М. G - арт. № 9833- 5 комплекта. "Суис Ауто" ЕООД приема да организира процеса по извършването на доставката на резервни части и цялостен контрол върху дейността. "Автосервиз ДАР" ООД приема да съхранява в своята база резервните части и да ги предлага на свои клиенти и да извършва монтажа им.

Извършена е продажба на Болт за портали за М. G-5 комплекта с единична цена 28371. 04 лв. и обща стойност 141 855. 20 лв. и с начислено ДДС в размер на 28 371. 04 лв . всичко 170 226. 24 лв. на купувач "ЛБ 02" ЕООД и продавач " Суис Ауто "ЕООД с издадена фактура № 10000000078 / 11. 08. 2023г. Представен е приемо - предавателен протокол от 11.08. 2023г. между " Суис Ауто" ЕООД- предаваща страна и "ЛБ 02" ЕООД-приемаща страна на Болт за портали за М. G- 5 бр. на обща стойност 141855. 20 лв. Посочено е, че е представен е договор за Насрещно Прихващане на Вземания от 31.08. 2023 г. между "ЛБ 02" ЕООД - първа страна и " Суис Ауто" ЕООД - втора страна за следното: първата страна има вземане от Втората страна по договор от 07.12.2022 г. в размер на 50000 лв. и по договор от 27.03.2023 г. в размер на 164827.77 лв. Втората страна има вземане от Първата страна по ф-ра № [ЕГН]/11.08.2023 г. в размер на 170226. 24 лв. Страните се споразумяват, че погасяването на посочените взаимни задължения ще се извърши чрез прихващане съгласно чл. 103 и 33Д в размер на 170226.24 лв. Втората страна следва да доплати на Първата страна остатъка от 44601.53 лв. Процесиите авточасти са заприходени със закупуването им през 2018г. а са изписани от складовите наличности с продажбата им с ф-ра №[ЕГН]/11.08.2023 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14 - дневен срок по чл. 156 от ДОПК, от лице, което има правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на оспорване пред съд акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е частично основателна.

На основание чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, както и валидността на акта, като преценява

дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Процесният ревизионен акт е издаден от компетентен орган, от възложителя на ревизията – С. Т. К., посочена в ЗВР, оправомощена със Заповед № РД – 01 – 128/18. 02. 2020 г. на директора на ТД на НАП – С. и от Д. Д. Т., ръководител на ревизията, вписана в ЗВР № Р-22002220005282-020-001/01.09.2020 г.

Ревизионният акт, ЗВР, РД са подписани с квалифицирани електронни подписи, за което са представени удостоверения от ответника на хартиен и магнитен носител. Ревизионният акт е подписан с квалифицирани електронни подписи, по смисъла на Регламент 910/2014 г. на Европейския парламент и на Съвета, издадени от доставчик на квалифицирани удостоверителни услуги. Всички поставени подписи са валидни към момента на поставянето им.

Ревизионният акт е издаден в предвидената форма, съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК, като съдържа всички задължителни реквизити. Допуснати съществени процесуални нарушения не могат да са самостоятелно основание за отмяна на акта, предвид и разпоредбата на чл. 160, ал. 4 от ДОПК.

По приложението на материалния закон:

По ЗКПО: Ревизиращият екип е приел, че за покупката на автомобил марка „Ролс-Р.“, модел „Д.“, рег. [рег.номер на МПС] , „Суис ауто“ ЕООД е платило по банков път сума в общ размер на 300 177,50 EUR, с легова равностойност 587 137,11 лв. /в т.ч. през 2016 г. – 264 078,00 лв. и през 2017 г. - 323 059,11 лв./, като е ползвало парични средства с изяснен произход - през 2016 г. в общ размер на 75 000,00 лв., и с неизяснен такъв - за 2016 г. в размер на 189 078,00 лв. и 2017 г. - 323 059,11 лв. Формиран е извод, че платените парични средства от задълженото лице за покупката на автомобила, които са с неизяснен произход, са реално получени от него и представляват извънредни приходи от дейността му. На основание чл. 78 от ЗКПО с тях е извършено увеличение на счетоводните финансови резултати на „Суис ауто“ ЕООД при формирането на данъчните такива.

При ревизията е установено, че въз основа на Договор за финансов лизинг на МПС № 6265/31.05.2014 г. между „Алианц лизинг България“ АД – лизингодател, „Суис ауто“ ЕООД - лизингополучател и „Бароко“ ООД - солидарен длъжник жалбоподателят е ползвал автомобил М. S350 BlueTec4, рег. [рег.номер на МПС] , срещу месечна лизингова вноска с данъчна основа в размер на 2 692,13 лв. и ДДС - 538,42 лв. Съобразявайки установените обстоятелства, че МПС е било в движение, без в счетоводството на ревизираното дружество да са отчетени разходи за гориво, консумативи и резервни части при експлоатацията му за спорните периоди, и поради непредставяне на конкретна информация от управителя на дружеството Я. С. Я. за начина на ползването му, ревизиращият екип е направил заключение, че не са налице доказателства за използването на МПС в икономическата дейност на дружеството. Формиран е извод, че той не е използван за дейността на „Суис ауто“ ЕООД и не е носил икономическа изгода за дружеството. Този извод е съобразен като относимо доказателство по смисъла на чл. 122, ал. 2 от ДОПК при формирането на данъчната основа за облагане с корпоративен данък на дружеството за 2015 г. и отчетените разходи от дружеството за амортизации и

застраховки не са признати за данъчни цели. Прието е, че на основание чл. 26, т. 1 от ЗКПО отчетените разходи от дружеството за застраховки и данъци за 2016 г. не следва да се признаят за данъчни цели, тъй като не са свързани с дейността му. Преценено е, че „Суис ауто“ ЕООД неправомерно е приложило разпоредбата на чл. 54, ал. 1 от ЗКПО като е намалило счетоводните си финансови резултати за 2014 г. и 2016 г. при формирането на данъчните такива с определените годишни данъчни амортизации за автомобила, които са в еквивалентен размер на отразените в счетоводството му разходи за амортизации и същите не са признати за данъчни цели. В РД са описани разпоредби на ЗКПО, Счетоводен стандарт /СС/ 16 „Дълготрайни материални активи“, СС 4 „Отчитане на амортизациите“, Международен счетоводен стандарт /М./ 16 „Имоти, машини и съоръжения“, относими към признаването на даден актив в счетоводството на задължено лице като дълготраен материален актив, изискванията за признаване в счетоводството му на разходи за амортизации и условията, при които при определяне на данъчния си финансов резултат за съответната година данъчнозадължено лице следва да признае за данъчни цели годишните данъчни амортизации за ДМА, определени по реда на ЗКПО. Отбелязано е, че в т. 1, б. „г“ от СС 4 „Отчитане на амортизациите“ е регламентирано, че неупотребяваните в дейността на предприятието активи се считат за неамортизируеми, предвид което поради липса на доказателства за въвеждането на ПС в експлоатация и използването му за дейността на дружеството, начисляването на данъчни амортизации за него е следвало да бъде прекратено на основание чл. 59, ал. 1 от ЗКПО, без да се отписва от данъчния регистър. Посочено е, че съгласно параграф 7 от М. 16 „Имоти, машини и съоръжения“ цената на придобиване на отделен имот, машина, съоръжение се признава за актив само ако е вероятно предприятието да получи в бъдеще икономически изгоди, свързани с актива, и цената на придобиване на същия може да бъде надеждно оценена. Конкретизирано е, че неправомерно начисления разход за амортизации за ПС е елиминиран за данъчни цели чрез увеличението на счетоводните финансови резултати на дружеството за спорните периоди на основание чл. 54, ал. 2 от ЗКПО при формирането на данъчните такива.

При ревизията е установено, че „Суис ауто“ ЕООД е купило товарен автомобил „Л. Р. Фриландер“, рег. [рег.номер на МПС] от В. Зукиа, гражданин на Италия. Плащането по сделката е извършено в брой. Представени са: сертификат за автомобил от 01.07.2013 г., документиращ покупката му срещу цена в размер на 900,00 EUR, подписан от Ц. В., в качеството на управителя на „Суис ауто“ ЕООД. Съобразявайки действащата нормативна уредба за процесните периоди, с РА е прието, че на основание чл. 86, ал. 1 и чл. 66, ал. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 12, ал. 1 от ЗДДС, за продажбата на МПС жалбоподателят е следвало да начисли ДДС с данъчна ставка 20% върху данъчна основа - 12 500,00 лв. в размер на 2 500,00 лв. Формиран е извод, че от продажбата на товарен автомобил „Л. Р. Фриландер“, рег. [рег.номер на МПС]

на „Суис ауто“ ЕООД следва да се признае за данъчни цели приход за 2013 г. в размер на 12 500,00 лв., а не отчетеният такъв в счетоводството на дружеството - 15 000,00 лв. На основание чл. 78 от ЗКПО е извършено намаление на счетоводния финансов резултат на жалбоподателя за 2013 г. при формирането на данъчния такъв с неправомерно отразения приход в размер на 2 500,00 лв.

Констатирано е, че през м. 06.2014 г. „Суис ауто“ ЕООД е включило в дневник продажби фактура №1..14/30.06.2014 г., с данъчна основа - 70 000,00 лв. и ДДС - 14 000,00 лв., с получател „АГУРА ЕНД КО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с деклариран предмет на доставка- „съгласно договор“, а през м. 09.2014 г. - кредитно известие /КИ/ към нея №1..16/01.09.2014 г., с данъчна основа - /-12 500,00/ лв. и ДДС – /- 2 500,00/ лв., с деклариран предмет на доставка- „съгласно анекс по договор“. Фактурата е издадена във връзка с Договор от 25.06.2014 г., съгласно който „Суис ауто“ ЕООД, в качеството на наемодател, е следвало да предостави на „АГУРА ЕНД КО“ ЕООД, в качеството на наемател, за временно ползване рекламни площи, разположени около 5 футболни игрища в район Студентски град, бул. „8-ми декември“ на [населено място], с обща рекламна площ 5 x 250 кв. м., за срок от 19 месеца, срещу обща наемна цена в размер на 70 000,00 лв., без ДДС. КИ е издадено на основание Анекс от 01.09.2014 г., с който са променени срокът на договора – 16 месеца и дължимата наемна цена – в размер на 57 500,00 лв., без ДДС. Установено е, че на 29.12.2014 г. е извършено плащане по банков път от „АГУРА ЕНД КО“ ЕООД към „СУИС АУТО“ ЕООД по фактура №1...14/30.06.2014 г. в размер на 10 000,00 лв. След анализ на представените документи от „БАРОККО“ ООД органите по приходите, извършили ревизията, са направили заключение, че ППП и посочените в тях приемаща и предаваща страна противоречат на тези по Договора за наем от 03.02.2014 г. и издадените фактури във връзка с него. При повторната ревизия е изследван начинът на отразяване в счетоводството на жалбоподателя на Договора от 25.06.2014 г. между „СУИС АУТО“ ЕООД – наемодател и „АГУРА ЕНД КО“ ЕООД – наемател и анекса към него. Констатирано е, че първоначално през 2014 г. по тях са отразени приходи за бъдещи периоди, чрез кредитиране на сметка 751 Нефинансови приходи за бъдещи периоди срещу дебитиране на сметка 411 Клиенти в размер на 57 500,00 лв. Впоследствие през 2015 г. ревизираното дружество е признало текущ приход за тях в размер на 33 000,00 лв. чрез дебитиране на сметка 751 Нефинансови приходи за бъдещи периоди срещу кредитиране на сметка 703 Приходи от продажба на услуги, 703-3 Наем рекламна площ със сума в размер на 33 000,00 лв. При така установената фактическа обстановка ревизиращият екип е направил заключение, през 2014 г. жалбоподателят е следвало да признае текущи приходи по Договора от 25.06.2014 г. с „АГУРА ЕНД КО“ ЕООД в размер на 24 500,00 лв. На основание чл. 78 от ЗКПО с посочената сума е извършено увеличение на счетоводния финансов резултат на дружеството за 2014 г. при формирането на данъчния такъв.

При ревизията е установено, че през спорните периоди „Суис ауто“ ЕООД е

издало фактури с предмет на доставки – административно обслужване, мониторинг, посредничество при продажба на недвижими имоти, с получатели както следва: „ЕЛИТСТРОЙ БИЛД“ ЕООД /с предишно наименование „БАРОККО“ ООД/ - 3 фактури, с предмет на доставките - мониторинг съгласно договор и административно обслужване, по които е отчело приходи от услуги в общ размер на 27 000,00 лв., в т.ч. през 2013 г. – 7 500,00 лв. и през 2016 г. – 19 500,00 лв.; „ЛОЯЛ 1006“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] – 6 фактури, с предмет на доставките – административно обслужване, по които е отчело приходи от услуги в общ размер на 12 800,00 лв., в т.ч. през 2015 г. – 8 150,00 лв., 2016 г. – 1 750,00 лв., 2017 г. – 1 900,00 лв. и 2018 г. – 1 000,00 лв.; „ЦВЕТСТРОЙ“ ЕООД – 20 фактури, с предмет на доставките – административно обслужване и „по договор“, по които е отчело приходи от услуги в общ размер на 29 450,00 лв., в т.ч. през 2016 г. – 10 000,00 лв., 2017 г. – 12 900,00 лв. и 2018 г. – 6 550,00 лв.; „БАРОККО СТУДИО“ ООД, ЕИК[ЕИК] /понастоящем „ФИОРИ ТРЕЙД“ ЕООД/ - 2 фактури, с предмет на доставките – посредничество при продажби на недвижими имоти, по които е отчело приходи от услуги за 2016 г. в общ размер на 11 000,00 лв. Конкретизирано е, че жалбоподателят е отразил данъчните основи по процесните фактури по кредита на сметка 703 Приходи от продажби на услуги, в т.ч. на аналитично ниво по сметка 703-2 Приходи от административно обслужване и сметка 703-5 Приходи от продажба на услуги.

При така установената фактическа обстановка, ревизиращият екип е направил заключение, че издадените фактури от „Суис ауто“ ЕООД към „БАРОККО СТУДИО“ ООД, „ЕЛИТСТРОЙ БИЛД“ ЕООД /с предишно наименование „БАРОККО“ ООД/, „ЛОЯЛ 1006“ ЕООД и „ЦВЕТСТРОЙ“ ЕООД за услуги по административно обслужване, мониторинг, посредничество при продажба на недвижими имоти не документират реално извършени облагаеми доставки. Като допълнителен аргумент за това е посочено обстоятелството, че за ревизираните периоди „Суис ауто“ ЕООД не е декларирало данни за наети лица на трудови договори. С ревизионния акт при определяне на задълженията на жалбоподателя за корпоративен данък за спорните периоди е прието, че по същите са реализирани извънредни приходи, а не приходи от продажби на услуги, каквито са отразени в счетоводството му. Направените фактически установявания и формираня въз основа на тях извод са взети и като относимо обстоятелство по смисъла на чл. 122, ал. 2 от ДОПК при формиране на данъчната основа за облагане с корпоративен данък за 2015 г. на жалбоподателя по реда на чл. 122 от ДОПК.

При ревизията е констатирано, че за 2015 г. „СУИС АУТО“ ЕООД не е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО, предвид което е налице изпълнение на условието по чл. 122, ал. 1, т. 1 от ДОПК. По реда на чл. 124, ал. 1 от ДОПК задълженото лице е уведомено, че данъчната основа за облагане с корпоративен данък за 2015 г. ще бъде определена по реда на чл. 122 от кодекса, като му е даден 14-дневен срок от датата на връчване на уведомлението по чл. 124, ал. 3 от ДОПК за представяне на доказателства и становище. Такива не са представени.

Ревизираното дружество не е декларирало имуществото си, вида и размера на направените разходи, както и всички източници на доходи, приходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране и техния размер за 2015 г. с декларация по образец, утвърден от изпълнителния директор на НАП, с което не е изпълнило задължението си по чл. 124, ал. 3 от кодекса. С ревизионния акт е прието, че през 2015 г. „Суис ауто“ ЕООД е реализирало приходи от дейността, които следва да се признаят за данъчни цели, са в общ размер на посочените такива в изготвения и неподаден ОПР за 2015 г. – 67 970,80 лв., в т.ч. приходи от продажби на услуги, отразени по сметка 703 Приходи от продажби на услуги - 58 500,04 лв.; приходи от други продажби /префактурирани разходи,/ отразени по сметка 709 Приходи от други продажби – 1 320,76 лв. и извънредни приходи – 8 150,00 лв. /по фактура №00100000020 от 19.05.2015 г., с предмет на доставка - абонаментно обслужване, с получател „ЛОЯЛ 1006“ ЕООД/. Въз основа на представено извлечение от жалбоподателя по сметки от група 70 Приходи от продажби за 2015 г. е конкретизирано, че приходите от продажби на услуги включват отразени такива по сметка 703-1 Наем транспортни средства – 5 500,00 лв., сметка 703-3 Наем рекламна площ – 33 000,00 лв. /по договор с „АГУРА ЕНД КО“ ЕООД/ и сметка 703-4 Наем недвижим имот – 20 000,04 лв. В РД е посочено, че неправилно ревизираното дружество е отразило в счетоводството си по кредита на сметка 703-2 Административно обслужване сума в размер на 8 150,00 лв. по фактура №00100000020/19.05.2015 г., с получател „ЛОЯЛ 1006“ ЕООД, тъй като по същата е реализирало извънредни приходи, данни за което са изложени по-горе в решението.

След анализ на данните от годишната оборотна ведомост и дневник главна книга на „Суис ауто“ ЕООД за 2015 г., с ревизионния акт са определени разходи за дейността на дружеството за 2015 г., които следва да се признаят за данъчни цели, в общ размер на 19 095,28 лв. Те включват отразените в тях разходи за материали - 755,58 лв., разходи за външни услуги – 9 680,92 лв., разходи за амортизации – 3 926,07 лв., разходи за лихви – 4 411,10 лв. и други финансови разходи – 321,60 лв. В РД е описано, че при формирането на данъчната основа за облагане с корпоративен данък за 2015 г. като данъчно признати разходи за дружеството не са признати отразените в счетоводството му разходи за външни услуги за платени застраховки през 2015 г. за автомобил М. S350 BlueTec4, рег. [рег.номер на МПС] в размер на 7 475,30 лв. и разходи за амортизации на автомобила в размер на 6 249,37 лв., мотиви за което са изложени по-горе в решението. При определянето ѝ за данъчни цели не са признати и разходи за външни услуги в размер на 25,37 лв., които са посочени като разходи, несвързани с дейността на дружеството, в изготвената и неподадена от жалбоподателя ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2015 г.

След анализ на информацията, посочена от „Суис ауто“ ЕООД в ГДД по чл.92 от ЗКПО за 2013 г., 2014 г., 2016 г. и 2017 г. е направено заключение, че с тях правилно са декларирани данни за преобразуването на счетоводните финансови

резултати на дружеството при формирането на данъчните такива, с изключение на тези за намалението им с размера на годишните данъчни амортизации по реда на чл. 54, ал. 1 от ЗКПО за 2014 г. и 2016 г., аргументи за което са изложени по-горе в решението, и размера на пренесените данъчни загуби по реда на чл. 70 от ЗКПО за 2013 г., 2014 г. и 2016 г.

При ревизията е установено, че за 2008 г. жалбоподателят е декларирал данъчна загуба в размер на 73 946,67 лв., а за 2011 г. – 88 616,29 лв., които на основание чл. 70, ал. 1 от ЗКПО е имал право да пренесе последователно до изчерпването им в размер на положителния данъчен финансов резултат преди приспадане на данъчната загуба съответно за данъчните години до 2013 г. и 2016 г. Констатирано е, че той е приспаднал част от данъчната загуба за 2008 г. в периоди, които не са включени в обхвата на ревизията - за 2009 г. в размер на 15 221,55 лв. и 2010 г. – 13 440,78 лв. С ревизионния акт не е извършена корекция на пренесената данъчна загуба за 2008 г. от задълженото лице през 2012 г. в размер на 23 140,29 лв. Въз основа на описаните по-горе обстоятелства, които ревизиращият екип е преценил като относими по смисъла на чл. 22 от ЗКПО за определяне на данъчните финансови резултати на „Суис ауто“ ЕООД за спорните периоди, с РА е прието, че то е имало право през 2013 г. да пренесе данъчна загуба от 2008 г. в размер на 4 475,60 лв., а не декларираната такава – 6 975,62 лв. Формиран е извод, че за 2014 г. жалбоподателят е имал право да пренесе данъчна загуба от 2011 г. в размер на 37 992,05 лв. /при декларирана – 7 243,53 лв./, 2015 г. – 48 875,52 лв. и 2016 г. – 1 748,72 лв. /при декларирана – 34 637,84 лв./. Размерът на подлежащите на приспадане данъчни загуби за спорните периоди е формиран при съобразяване на разпоредбата на чл. 71, ал. 1 от ЗКПО - до размера на положителния данъчен финансов резултат преди приспадане на данъчната загуба за съответната година, в т.ч. формирания такъв за 2015 г. по реда на чл. 122 от ДОПК.

Съобразявайки установените факти и обстоятелства, с ревизионния доклад и ревизионния акт са определени нулеви данъчни основи за облагане с корпоративен данък за 2013 г., 2014 г. и 2015 г. За 2016 г. е формирана данъчна печалба в размер на 233 486,82 лв., а за 2017 г. – 239 201,38 лв., въз основа на които с РА е определен корпоративен данък за 2016 г. в размер на 23 348,60 лв. и за 2017 г. – 23 920,14 лв. Поради невнасяне в приход на бюджета на дължимия корпоративен данък, с РА са определени лихви за забава за 2016 г. в размер на 10 209,34 лв. и 2017 г. – 8 033,82 лв.

При обжалване по административен ред, с Решение № 1810/29. 11. 2021 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ е отменен ревизионният акт в частта на установените задължения по ЗКПО за 2017 г., главница и лихви, а за 2016 г. корпоративният данък е намален от 23 348. 60 лева на 1 991. 28 лева, ведно със съответните лихви.

Настоящата съдебна инстанция счита, че жалбата е неоснователна в частта относно установените с ревизионния акт задължения по ЗКПО за 2016 г., след изменението с Решение № 1810/29. 11. 2021 г. и потвърждаването на нулевите

данъчни основи за облагане с корпоративен данък за 2013 г., 2014 г. и 2015 г.

За 2013 г. е подадена ГДД от „Суис ауто“ ЕООД с деклариран данъчен финансов резултат 0.00 лева и деклариран корпоративен данък за внасяне 0. 00 лева. От „Суис ауто“ ЕООД е подадена коригираща декларация с данъчна печалба в размер на 6975.62 лева и данък за внасяне в размер на 697. 56 лева. Органите по приходите са установили основания за преобразуване на декларирания финансов резултат във връзка с продажбата на МПС на М. Б., както и поради непризнаване, че реално е предоставена услуга на „Бароко“ ООД за която е издадена фактура с предмет на доставката „мониторинг, съгласно договор“, като приходите по тази фактура за данъчни цели са признати като извънреден приход. В резултат на преобразуването е установен нулев резултат за периода. Ревизиращите са признали декларираните приходи, признали са данъчните разходи за амортизации. Правилно е извършено преобразуването на декларирания финансов резултат във връзка с продажбата на товарен автомобил „Л. Р. Фриландер“ рег. [рег.номер на МПС] . Автомобилът е закупен от В. Зукиа, гражданин на Италия, който не е регистриран по ЗДДС. Жалбоподателят е начислил незаконосъобразно ДДС по В., който не е приспаднал. Автомобилът впоследствие е продаден на М. Б., гражданка на Румъния за 15 000 лева с включен ДДС в размер на 2500 лева. Жалбоподателят обаче не е начислил ДДС по чл. 50, ал. 2 от ЗДДС, без да са налице основания за това. Следователно правилно за данъчни цели е призната като приход само сумата от 12 500 лева. Правилно органите по приходите в хода на ревизионното производство са установили нулев резултат за 2013 г.

За 2014 г. е подадена ГДД от „Суис ауто“ ЕООД с деклариран данъчен финансов резултат 0.00 лева и деклариран корпоративен данък за внасяне 0. 00 лева. Установеният данъчен финансов резултат с ревизионния акт също е 0.00 лева, както и корпоративен данък 0.00 лева, въпреки извършените преобразувания на декларирания финансов резултат. Органите по приходите са коригирали на основание чл. 78 от ЗКПО в посока увеличение финансовият резултат за данъчни цели за 2014 г. със сумата от 24 500 лева, представляващи приходи от отдаване под наем на рекламни площи на „Агура Енд Ко“ ЕООД. На 25.06.2014 г. е сключен договор с „Агура Енд Ко“ ЕООД, съгласно който „Суис ауто“ ЕООД, в качеството на наемодател предоставя на „А. Енд Ко“ ЕООД, в качеството на наемател, за временно ползване рекламни площи, разположени около 5 футболни игрища в район Студентски град, бул. „8-ми декември“ на [населено място], с обща рекламна площ 5 x 250 кв. м., за срок от 19 месеца, срещу обща наемна цена в размер на 70 000,00 лв., без ДДС. С Анекс от 01.09.2014 г. е променен срокът на договора – 16 месеца и дължимата наемна цена – в размер на 57 500,00 лв., без ДДС. В счетоводството на „Суис ауто“ ЕООД през 2014 г. са отразени приходи за бъдещи периоди в размер на 57 500,00 лв. Впоследствие през 2015 г. ревизираното дружество е признало текущ приход за тях в размер на 33 000,00 лв. При така установената фактическа обстановка ревизиращият екип правилно е направил заключение, че през 2014

г. жалбоподателят е следвало да признае текущи приходи по Договора от 25.06.2014 г. с „Агура Енд Ко“ ЕООД в размер на 24 500,00 лв. На основание чл.78 от ЗКПО с посочената сума е извършено увеличение на счетоводния финансов резултат на дружеството за 2014 г. при формирането на данъчния такъв. Правилно е извършена и корекция на начислени данъчни амортизации в размер на 6249. 36 лева за автомобил М. S350 Blue Тес с рег. [рег.номер на МПС] , които не са признати. Автомобилът е лизингов по силата на договор от 31. 05. 2014 г. За него не са отчитани разходи за гориво, консумативи и резервни части, не и представена декларация от управителя на дружеството Я. Я. за начина на ползване на автомобила. По тези причини е прието, че не е използван в икономическата дейност на „Суис ауто“ ЕООД и затова не са признати начислените разходи за амортизация на автомобила в размер на 6249. 36 лева за 2014 г. Настоящата съдебна инстанция счита изводите на органите по приходите за правилни и обосновани. Автомобилът е предмет на финансов лизинг по Договор за финансов лизинг на МПС № 6265/31. 05. 2014 г., сключен с „Алианс лизинг България“ АД – лизингодател. По условията на договора, чл. 19, т. 5, лизингополучателят няма право да преотстъпва ползването на вещта на трети лица без писмено съгласие на лизингодателя“. При извършена насрещна проверка на „Алианс лизинг България“ АД е установено, че дружеството не е давало съгласие за преотстъпване правото на ползване на автомобила на трети лица. В тази връзка не са доказани твърденията, че автомобилът е бил предоставен като заместващ автомобил за ползване от „Бароко билд“ ЕООД, за което са представени писмени доказателства след приключване на ревизионното производство. Правилно тези доказателства не са кредитирани като достоверни, поради липса на достоверна дата и поради факта, че управител и на двете дружества е Я. С. Я.. Не са представени други доказателства за ползване на автомобила от „Бароко билд“ ЕООД като пътни листове, командировъчни и др., а това е и практически невъзможно без съгласието на лизингодателя. В полза на жалбоподателя е и извършеното намаление на финансовия резултат с приспадане на пренесена данъчна загуба от 2011 г. в размер на 37 992.05 лева при декларирана 7243. 53 лева. Правилно с ревизионния акт е установено, че за 2014 г. не се дължи корпоративен данък.

За 2015 г. „Суис ауто“ ЕООД не е подало ГДД. Установеният данъчен финансов резултат с ревизионния акт е 0.00 лева, както и корпоративен данък 0.00 лева. За тази финансова година правилно ревизията е проведена по реда на чл. 122 от ДОПК, тъй като не е подадена ГДД. Органите по приходите не са признали приходи по фактура от 19. 05. 2015 г., издадена на „Лоял 1006“ ЕООД с предмет на доставката „административно обслужване“. Правилно е прието, че няма данни такава услуга реално да е била предоставена от жалбоподателя. Не е уточнено какви са тези административни услуги, на кои дати са извършени и кои лица са ги предоставяли, доколкото жалбоподателят няма наети нито едно лице и кадрови ресурс за такива дейности, доколкото услугите са представителство пред различни административни органи и

институции с цел защита интересите на дружеството и избягване на санкции. Няма данни кога „Лоял 1006“ ЕООД е било защитавано, от кого и пред коя институция във връзка с какъв казус и какъв е резултата от предоставяне на услугата. В тази връзка правилно е прието, че не се доказва реално изпълнение на услуга по издадената фактура и приходът по е признат като извънреден приход. Също така не са признати амортизации и други разходи като застраховки за М. S350 Blue Тес с рег. [рег.номер на МПС] по съображенията, че няма доказателства за изпозването му за икономическата дейност на дружеството, аналогични на тези, изложени в мотивите за 2014 г. Правилно с ревизионния акт е установено, че за 2015 г. не се дължи корпоративен данък.

За 2016 г. е подадена ГДД от „Суис ауто“ ЕООД с деклариран данъчен финансов резултат 0.00 лева и деклариран корпоративен данък за внасяне 0. 00 лева. С ревизионния акт е установен корпоративен данък за внасяне в размер на 23 348. 60 лева главница. С Решение № 1810/29. 11. 2021 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ корпоративният данък за 2016 г. е определен на 1991. 28 лева главница и съответните лихви. Настоящата съдебна инстанция счита, че данъкът е установен правилно. По отношение на М. S350 Blue Тес с рег. [рег.номер на МПС] по предходните изложени съображения не следва да се признат разходи за застраховки, данъци и амортизации, тъй като няма доказателства да се използва в икономическата дейност на „Суис ауто“ ЕООД. Твърденията са, че се използва за изпълнение на услугите към „Лоял 1006“ ООД, „Цветстрой“ ЕООД, „Елстрой Билд“ ЕООД и „Бароко студио“ ЕООД. Тези услуги правилно е прието, че не са реално осъществени, понеже няма доказателства да са изпълнени и не е наличен резултата от услугите, нито има данни кога, с какви лица, пред какви институции са изпълнени. В останалата част корекциите са отменени с Решение №1810/29.11.2021 г. на директора на Дирекция „ОДОП“. Правилно корпоративният данък за 2016 г. е определен на 1991. 28 лева главница и съответните лихви.

По ЗДДС: Ревизиращият екип е направил заключение, че през м. 06.2018г. „Суис ауто“ ЕООД си е самоначислило със закъснение ДДС за осъществени В. от GFG GESELLSCHAFT FUR GELANDEWAGEN mbH, Германия през предходни данъчни периоди в завишен размер. Установено е, че самоначисленият данък е в размер на 12 445,00 лв., който е приспаднал като данъчен кредит. През процесните периоди жалбоподателят е извършил В. от германското дружество в размер на 69 957,98 EUR /с легова равностойност 136 825,92 лв./, при декларирани такива – 101 773,10 EUR /с легова равностойност – 199 050,88 лв./ Съобразявайки разпоредбите на чл.63, ал. 3, ал. 4 и ал. 5 от ЗДДС органите по приходите правилно са формирали извод, че жалбоподателят е следвало да си самоначисли ДДС по процесните В. в размер на 27 365,18 лв. през м. 06.2017 г., в резултат на което са определени лихви за забава в размер на 2 782,35 лв. Не се доказва последващото ползване на резервните части, купени от GFG GESELLSCHAFT FUR GELANDEWAGEN

mbH, Германия, нито влягане на част от тях за ремонта на лек М. Г-350 Блутек като годни такива. Купените резервни части от германското дружество не се доказва да са използвани за извършване на последващи облагаеми доставки от „Суис ауто“ ЕООД, поради което правилно с ревизионния акт на основание 69, ал. 1, т. 3 от ЗДДС за м. 06.2018 г. е отказан данъчен кредит по процесните В. от GFG GESELLSCHAFT FÜR GELANDEWAGEN mbH, Германия в размер на 39 810,18 лв. Дружеството не доказва местонахождение на стоките, не притежава склад, където би могло да съхранява резервните части за автомобили, те не са индивидуализирани със сериен номер на производителя, не доказва на кого впоследствие са продадени и с какви фактури. Доказването на последващите доставки на резервните части и наличието им в склада на жалбоподателя е в негова доказателствена тежест, а не в тежест на органите по приходите. Наличието на условия за приспадане на данъчен кредит е указано, че е в доказателствена тежест на „Суис ауто“ ЕООД. Доказателствени искания в тази насока не са направени и доказателства не са представени в хода на съдебното производство. В хода на ревизионното производство е представен договор с „Автосервиз Дар“ ООД за съвместна дейност, но по представената сервисна карта от 10. 09. 2018 г. за ремонт на един автомобил няма издадена фактура, такава не е включена в СД по ЗДДС. За ремонти на други автомобили и влягане на частите при тези ремонти не са представени никакви доказателства.

При определяне на задълженията по ЗДДС на жалбоподателя за процесните периоди ревизиращият екип правилно е приел, че на основание чл. 85 от ЗДДС „Суис ауто“ ЕООД дължи данък по фактури с получатели „Барокко студио“ ООД, „Елитстрой билд“ ЕООД /с предишно наименование „Барокко“ ООД/, „Лоял 1006“ ЕООД и „Цветстрой“ ЕООД, с предмет на доставки на услуги по административно обслужване, мониторинг, посредничество при продажба на недвижими имоти. Органите по приходите правилно са приели, че не се доказва предоставяне на услуги по процесните фактури, издадени към посочените дружества, поради липсата на предмета на доставките, липса на резултата от услугите, липса на данни кой е изпълнявал същите услуги. Въпреки, че процесните фактури не документират реално осъществени доставки на услуги, на основание чл. 85 от ЗДДС данъкът е дължим, тъй като „Данъкът е изискуем от всяко лице, което посочи данъка в данъчен документ по чл. 112. “.

Ревизиращият екип е преценил, че при покупката на товарен автомобил „Л. Р. Фриландер“ рег. [рег.номер на МПС] „Суис ауто“ ЕООД неправилно си е самоначислило ДДС за В. с Протокол №1/09.07.2013 г. в размер на 352,05 лв., тъй като доставката не отговаря на изискванията за признаване на В.. Конкретизирано е, че доставчик по доставката е гражданин на Италия – нерегистрирано лице по ЗДДС. Формиран е извод, че ревизираното дружество не дължи неправомерно начисления данък при покупката на автомобила, който не е приспаднал като данъчен кредит. При продажбата на същия автомобил на

М. Б., гражданка на Румъния, документирана с фактура №1..286/02.12.2013 г., с данъчна основа – 15 000,00 лв., жалбоподателят неоснователно се е позовал на чл.50, ал. 2 от ЗДДС за неначисляване на ДДС. Посочено е, че цитираната правна норма е приложима когато доставчикът притежава фактура за покупка на автомобила – предмет на последваща продажба с начислен ДДС. Конкретизирано е, че в случая за да е приложима разпоредбата на чл. 50, ал. 2 от ЗДДС товарният автомобил – предмет на процесната продажба е следвало да бъде купен от регистрирано лице по ЗДДС, което условие не е изпълнено. Отбелязано е, че когато автомобилът – предмет на продажба е купен от физическо лице чл. 50 и чл.70 от ЗДДС не са приложими и последваща продажба на същия е облагаема доставка, за която се дължи данък. Съобразена е разпоредбата на чл. 67, ал. 2 от ЗДДС, съгласно който когато при договаряне на доставката не е изрично посочено, че данъкът се дължи отделно се приема , че той е включен в договорената цена. На основание чл. 86, ал. 1 и чл. 66, ал. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 12, ал. 1 от ЗДДС, с ревизионния акт правилно е начислен данък за м. 12.2013 г. за продажба на товарен автомобил „Л. Р. Фриландер“, рег. [рег.номер на МПС] , с данъчна ставка 20%, като е прието, че той е включен в договорената цена между страните /15 000,00 лв./ в размер на 2 500,00 лв. върху данъчна основа 12 500,00 лв.

Предвид установените при ревизията обстоятелства, че „Суис ауто“ ЕООД не е отчело разходи за гориво, консумативи и резервни части за лек автомобил М. Б., модел S 350 Blue Tec 4 Matic, рег. [рег.номер на МПС] , който е бил в движение, и Я. С. Я., в качеството на управител на дружеството за спорните периоди, не е представил конкретна информация за начина на ползването му, ревизиращият екип е направил заключение, че МПС не е използвано за икономическата дейност на дружеството. В частта по ЗКПО са изложени мотиви защо настоящата инстанция също счита, че лек автомобил М. Б., модел S 350 Blue Tec 4 Matic, рег. [рег.номер на МПС] през ревизираните периоди не е използван за икономическата дейност на дружеството. Автомобилът е лизингов и не е възможно да е бил „заместващ автомобил“ без съгласие на лизингодателя, каквото в случая няма. Административни услуги, мониторинг, посредничество при продажба на недвижими имоти към „Барокко студио“ ООД, „Елитстрой билд“ ЕООД /с предишно наименование „Барокко“ ООД/, „Лоял 1006“ ЕООД и „Цветстрой“ ЕООД също не се доказва да са извършвани. Не е представен резултата от услугите, няма данни кой и кога ги е изпълнил. Автомобилът не се доказва да е използван за тези услуги, няма пътни листове, дати на които е ползван, маршрут. В хода на двете ревизии и в хода на съдебните производства пред три съдебни инстанции жалбоподателят не е представил доказателства, че лек автомобил М. Б., модел S 350 Blue Tec 4 Matic, рег. [рег.номер на МПС] е използван в икономическата дейност на „Суис ауто“ ЕООД. Съгласно чл.69, ал. 1 от ЗДДС, данъчнозадължено регистрирано по закона лице има право на приспадане на данъчен кредит за получените от него стоки и услуги, когато последните се използват за целите на

извършваните от същото облагаеми доставки. Посочено е, че в чл. 70, ал. 1 от ЗДДС е регламентирано, че правото на приспадане на данъчен кредит не е налице, когато получените стоки или услуги са предназначени за извършване на освободени доставки /т. 1/; за безвъзмездни доставки или за дейности, различни от икономическата дейност на лицето /т. 2/; за представителни или развлекателни цели /т. 3/ или е придобит или внесен мотоциклет или лек автомобил /т. 4/. На основание чл. 68, чл. 69, ал. 1 и чл. 70, ал.1 от ЗДДС законосъобразно на ревизираното дружество е отказан данъчен кредит по издадените фактури от „Алианц лизинг България“ АД за данъчни периоди м. 06.2014 г., от м. 10.2014 г. до м. 12.2014 г., м. 05.2015 г. , м. 08.2015 г., м. 09.2015 г., от м. 03.2016 г. до м. 08.2016 г., м. 10.2016 г., м. 12.2016 г., от м. 02.2017 г. до м. 04.2017 г. и м. 06.2017 г. в общ размер на 27 079,81 лв., с предмет на доставки - лизингови вноски за лек автомобил М. Б., модел S 350 Blue Tec 4 Matic, рег. [рег.номер на МПС] .

По изложените съображения ревизионният акт е законосъобразен в частта на установените задължения по ЗДДС, главница и лихви, с изключение на погасените по давност.

Основателно е възражението за изтекла давност за част от установените задължения. Разпоредбата на чл. 171, ал. 2 от ДОПК регламентира, че с изтичането на 10-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, се погасяват всички публични вземания независимо от спирането или прекъсването на давността. Давността е изтекла за задълженията по ЗДДС за данъчен период м. 12. 2013 г. в размер на 1 690. 53 лева главница и съответните лихви, за данъчен период м. 12. 2012 г. в размер на 137.45 лева главница и съответните лихви, за данъчен период м. 01. 2014 г. в размер на 74.78 лева главница и съответните лихви, за данъчен период м. 02. 2014 г. в размер на 406.73 главница и съответните лихви. В тази част ревизионният акт следва да бъде отменен.

По разноските: Пропорционално на уважената част от жалбата, разноските на жалбоподателя, които са действително платени за съдебното производство за всички инстанции са в размер на 168.80 лева. Разноските на ответника, определени по чл. 161, ал.2 от ДОПК, пропорционално на отхвърлената част от жалбата и по материалния интерес, за всички инстанции са в размер на 17 447,52 лева. По компенсация на ответника се дължат 17 278,72 лева.

Воден от гореизложеното съдът:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на „Суис ауто“ ЕООД, Ревизионен акт №Р-22002220005282-091-001/22.07.2021 г., издаден от С. Т. К. – орган, възложил ревизията, и Д. Д. Т. – ръководител на ревизията, в частите, с които е

потвърден и изменен с Решение №1810/29.11.2021г. на директор на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП С., с които на дружеството са определени допълнителни задължения по ЗДДС за данъчен период м. 12. 2013 г. в размер на 1 690. 53 лева главница и съответните лихви, за данъчен период м. 12.2012 г. в размер на 137.45 лева главница и съответните лихви, за данъчен период м. 01. 2014 г. в размер на 74.78 лева главница и съответните лихви, за данъчен период м. 02. 2014 г. в размер на 406.73 главница и съответните лихви.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Суис ауто“ ЕООД, Ревизионен акт №Р-22002220005282-091-001/22.07.2021 г., издаден от С. Т. К. – орган, възложил ревизията, и Д. Д. Т. – ръководител на ревизията, в частите, с които е потвърден и изменен с Решение №1810/29.11.2021г. на директор на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП С., с които на дружеството са определени допълнителни задължения по ЗКПО за 2016 г. в размер на 1991.28 лева и съответните лихви, както и задължения за ДДС за внасяне за м. 06. 2014г., м. 07. 2014 г., от м. 10. 2014 г. до м. 02. 2015 г., м. 05. 2015 г., от м. 08. 2015 г. до м. 11. 2015 г., от м. 03. 2016 г. до м. 08. 2016 г., от м. 10. 2016 г. до м. 12. 2016 г., м. 02. 2017 г., м. 03. 2017 г., м. 05. 2017 г., м. 06. 2017 г., м. 07. 2017 г., м.08. 2017 г. и м. 06. 2018 г., главница и лихви.

ОСЪЖДА „Суис ауто“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ап. партер, представлявано от управителя Р. П. Р. да заплати на Национална агенция по приходите– Дирекция „ОДОП“ сума в размер на 17 278,72 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение в минимален за три инстанции по компенсация.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: